

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Roermond, van 25 mei 2011 in zaak nr. 10/32359 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 19 augustus 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 mei 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. In de eerste grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank, door haar eigen oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas in de plaats te stellen van dat van de staatssecretaris, ten onrechte niet terughoudend heeft getoetst.

2.1. De rechtbank heeft overwogen dat de staatssecretaris artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) in redelijkheid aan de vreemdeling heeft kunnen tegenwerpen. Nu de vreemdeling geen hoger beroep heeft ingesteld, moet van de juistheid van die overweging worden uitgegaan.

2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 4 februari 2010 in zaak nr. 200904160/1/V3; www.raadvanstate.nl), zal voor de staatssecretaris, indien hij een vreemdeling één van de omstandigheden, bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000, heeft tegengeworpen, volgens paragraaf C14/3.4 (thans: C14/2.4) van de Vreemdelingencirculaire 2000 van de verklaringen van die vreemdeling positieve overtuigingskracht moeten uitgaan om de daarin gestelde feiten alsnog geloofwaardig te achten.

Zoals de Afdeling eveneens eerder heeft overwogen (uitspraak van 9 januari 2008 in zaak nr. 200706294/1; www.raadvanstate.nl) behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door een vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de staatssecretaris en kan die beoordeling slechts terughoudend worden getoetst. De maatstaf voor die toetsing is niet het eigen oordeel van de rechter over de geloofwaardigheid van dat relaas, maar de vraag of grond

bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris, gelet op de motivering neergelegd in voornemen en besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van dat relaas heeft kunnen komen.

2.3. De rechtbank heeft overwogen dat niet valt in te zien waarom de verklaringen van de vreemdeling voor de gang van zaken omtrent haar ontslag niet afdoende zouden zijn, dat het niet zonder meer bevreemdend is dat de vreemdeling onbegeleid haar spullen uit haar kamer kon ophalen en dat haar personeelspasje nog werkte en dat aan de verklaring van de oom van de vreemdeling wel degelijk betekenis kan worden toegekend.

2.4. Door zich niet te beperken tot de toets of de door de staatssecretaris in het besluit gegeven motivering diens standpunt kan dragen, maar die motivering onvoldoende te achten omdat naar haar oordeel de door de vreemdeling afgelegde verklaringen op andere wijze moeten worden beoordeeld, heeft de rechtbank haar eigen oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas in de plaats gesteld van dat van de staatssecretaris en in zoverre de rechterlijke toetsing niet met de vereiste terughoudendheid verricht. De grief slaagt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De tweede grief behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling voormeld besluit toetsen in het licht van de daartegen voorgedragen beroepsgronden, voor zover deze, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

4. In beroep heeft de vreemdeling aangevoerd dat de staatssecretaris zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat haar asielrelaas positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is. Daartoe heeft zij betoogd dat zij niet tegenstrijdig heeft verklaard over haar ontslag, aangezien haar eigen ontslagverzoek op 15 december 2009 slechts een formalisering was van haar ontslag dat al op 14 december 2009 in haar werkboekje was genoteerd. Voorts heeft zij betoogd dat niet bevreemdend is dat haar personeelspasje op 15 december 2009 nog niet was gedeactiveerd en dat zij via de achteruitgang van de rechtbank kon ontsnappen. Daarnaast heeft zij betoogd dat niet bevreemdend is dat zij niet op de hoogte was van de uitspraak in hoger beroep van [] omdat zij slechts beperkt toegang had tot internet, dat uit de veroordeling van [] blijkt dat de amnestieregeling van juni 2009 niet op iedereen van toepassing was, en dat zij weliswaar naïef is geweest door desgevraagd aan te geven te willen getuigen voor [] maar dat dit niet ongeloofwaardig is.

4.1. In het besluit van 19 augustus 2010 heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is. Aan dit standpunt heeft de staatssecretaris ten grondslag gelegd dat de verklaring van de vreemdeling dat zij gedwongen was op 15 december 2009 een ontslagbrief te schrijven voor haar werk bij de rechtbank niet te rijmen valt met haar

verklaring dat aan haar de keuze is gelaten om zelf ontslag te nemen of dat ze anders ontslagen zou worden, gelet op de vermelding in het overgelegde werkboekje dat ze bij bevel van 14 december 2009 per 15 december 2009 is ontslagen. Voorts heeft de staatssecretaris ongeloofwaardig geacht dat de vreemdeling in de gelegenheid werd gesteld om zich vrijelijk door het gerechtsgebouw te bewegen en daarbij nog de beschikking had over een bruikbaar personeelspasje. Voorts heeft de staatssecretaris bevreemdend geacht dat de vreemdeling niet op de hoogte was van de uitspraak in hoger beroep van , nu haar gestelde problemen nauw met diens zaak samenhangen en de Armeense internetmedia aandacht aan deze zaak hebben besteed. Bovendien heeft de staatssecretaris in aanmerking genomen dat de vreemdeling niet duidelijk heeft gemaakt hoe haar oom, die bovendien niet als objectief verifieerbare bron kan worden aangemerkt, vanuit zijn functie als hoge militair aan informatie over het strafrechtelijk onderzoek naar de vreemdeling kon komen. Daarnaast heeft de staatssecretaris aan zijn standpunt ten grondslag gelegd dat, gelet op de op 19 juni 2009 afgekondigde amnestieregeling, niet valt in te zien welk belang de Armeense autoriteiten hebben bij vervolging van de vreemdeling, nu zij expliciet heeft verklaard dat zij geen prominent en bekend persoon bij de oppositie was. Ten slotte heeft de staatssecretaris het bevreemdend geacht dat de vreemdeling, ondanks het feit dat iedereen die deelgenomen had aan de demonstraties werd ontslagen, desgevraagd heeft toegezegd voor de oppositieleider op te treden als getuige à decharge, temeer omdat een bekende Armeniër is en veel media-aandacht trok.

4.2. Gegeven het in 2.2. uiteengezette toetsingskader en gelet op alle onderdelen van het standpunt van de staatssecretaris, zoals weergegeven in 4.1, in onderlinge samenhang bezien, bestaat in hetgeen de vreemdeling in beroep heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht mist. De beroepsgrond faalt.

5. Het beroep is ongegrond.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 25 mei 2011 in zaak nr. 10/32359;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

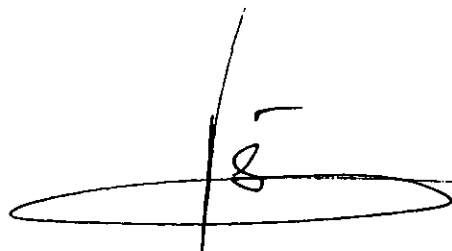
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 februari 2013

43-681.

Verzonden: 4 februari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser